

Dones multiplicadores

Per què aquest títol?

Perquè cada vegada adquireix més sentit per a mi i desitjo compartir-lo.

Aquest concepte va néixer el 2009 en el marc d'un programa de formació per al desenvolupament del lideratge personal de la dona a Espanya. Més concretament en el si de l'Escola Genèrica que depenia de l'Oficina d'Igualtat del Consell de Palma de Mallorca.

El terme té diversos nivells de lectura. El primer, el que va originar aquest títol, és el fet que quan una dona encarna la seva legitimitat de ser, quan s'atreveix a ser i a expressar qui és, desenvolupa progressivament una radiació que repercuteix en el seu entorn. Es torna visible. Altres dones poden inspirar –se'n i aquests models, rics per les seves singularitats, generen un efecte multiplicador.

Podem parlar d'apoderament o de lideratge personal. No importa gaire la paraula que triem, es tracta d'encarnar el millor del nostre potencial, d'aliar la potència i la consciència i de tenir un impacte constructiu en el nostre entorn, tant en l'àmbit privat com en el professional, que sigui portador de sentit i de valors. El condicionament que pesa sobre la construcció del femení demana ser elaborat, superat, transmutat.

També podem observar l'impacte d'aquesta visibilitat de la dona que s'autoritza a ser ella mateixa. Es posa en marxa un efecte multiplicador quan altres dones poden ser impactades per la seva ressonància, ser sostingudes en el camí, amb freqüència complex, que condueix cap al millor de si.

Hem de mirar d'on venim, honrar els nostres llinatges, en especial els femenins, tan desvalorats amb freqüència, quan no renegats. Acceptar la possibilitat de fer evolucionar aquesta herència no és simplement un tema de desenvolupament personal, és un procés que actua i genera modificacions sistèmiques. Cada vegada més, som cridades a tenir en compte una realitat de múltiples nivells que s'ententeixen en les nostres vides, personals i transpersonals.

Ser dona ens posa també davant del fet que l'espècie es multiplica gràcies als nostres ventres. Hègim tingut o no descendència, per elecció o per impossibilitat, la maternitat és un element major en les nostres vides, en la societat. Aquesta s'articula sobre uns usos del temps masculins, la qual cosa exigeix encara a les dones una adaptació a ells si volen fer carrera. La linealitat racional està lluny de tenir en compte els aspectes cíclics de la vida, en el sentit més ampli del terme.

Com posicionar-me en aquest món?

Certament, hi ha una tendència que busca la conciliació entre vida privada i vida professional. No obstant això, amb freqüència la dona es veu confrontada a unes eleccions gens fàcils, sovint doloroses, que la concerneixen de ple. Eleccions que normalment no s'han de plantejar els homes. Els valors imperants necessiten una revisió, especialment en la mesura en què podem perpetuar-los fins i tot sense voler-ho.

El paradigma socioeconòmic actual, el que predomina, és encara massa sord a les necessitats de la Vida. Fascinat per una acceleració que impedeix escoltar i relligar-se a la consciència de l'espai vast que va més enllà de nosaltres, regna sota el control d'una voracitat insaciable. Les taxes de dolor que aquest sistema genera són viscudes com a normals, una normalitat que requereix un profund replantejament.

Hem de mirar de prop els models que ens han formatat, tots i totes, garbellar-los i permetre'ns somiar, crear, atrevir-nos a explorar noves vies que avancin cap a un món més just, més equilibrat. Som cada vegada més nombroses les que sostenim que, com a dones, tenim molt a dir i fer perquè el món sigui habitat per per éssers en peu d'equitat.

La maternitat mirada des d'una perspectiva simbòlica ens parla de tenir cura dels processos, de donar-li valor al camí que condueix a bon terme. ¿I si el femení portés la gestació d'una nova estructuració? Si el restabliment del principi femení (tant en les dones com en els homes) afavoreix l'escolta, la consciència, per tant un passar a l'acció del principi masculí constructiu, llavors un nou paradigma es torna possible.

¿I si els diners, en lloc de ser la finalitat, fossin simplement el recurs que permet sostenir les veritables necessitats, els processos creatius que structuren la nostra societat? ¿Per quan deixem canviar l'adoració al vedell d'or pel respecte envers la Vida, en el sentit més sagrat del terme? Veig la mirada sobre aquest aspecte simbòlic de la maternitat com un germen que pot fer créixer nous models.

Aquesta recerca d'un món diferent emergeix per tot arreu, com joves brots encara tendres, cada cop més nombrosos.

La necessitat, la urgència, són aquí. Els interrogants que ens permetran aclarir la nostra evolució, també: ¿Cap a què vull avançar? ¿Com? ¿Amb qui? El procés que proposa aquesta formació obre un espai a aquests interrogants i a detectar els punts cecs amb els quals solem circular.

«L'acció de preguntar suposa l'aparició de la consciència. »

María Zambrano (22 abril 1904-février 1991. Filòsofa)

Per què entre dones?

Perquè la sororitat sana el femení, primer a la dona i després, per ressonància, en l'home.

Per què un espai de formació només per a dones? Me la fan sovint, aquesta pregunta. De vegades, tenyida de malestar, quan no de rebuig. A menys que ja s'hagin provat els beneficis de la sororitat...

Aquest terme declina la fraternitat en femení, sor. Enfront dels estereotips de competitivitat que ens volen rivals, tenim capacitat d'elecció, podem actuar sobre els codis relacionals, sobretot sobre aquells que ens limiten. L'experiència de descobrir-nos, d'acollir les ressonàncies del viscut per les altres, d'apartar conscientment els judicis i les condemnes que es deslliguen de manera automàtica sobre nosaltres mateixes i sobre les altres, és transformadora.

Viure aquesta recerca d'una mateixa i de les direccions a prendre en la pròpia vida en un espai segur, en confiança, afavoreix els descobriments, acompanya les clarificacions, restaura l'autoestima. La confiança en si mateixa i la creativitat seran celebrades. Aquest gresol facilita els nostres processos de donar a llum el millor de nosaltres mateixes. El rumb a adoptar per avançar en les nostres vides, tant en l'àmbit privat com en el professional, es clarifica progressivament.

Aquesta claredat està vinculada a la receptivitat, l'escolta en el sentit més profund del terme, l'estat que facilita l'ampliació de la consciència i el pas a una acció més orientada. Tota persona porta en ella un diàleg entre l'aspecte femení i el masculí, entre la receptivitat i l'acció. Avui en dia, la dansa del yin i del yang s'inclina massa sovint cap a una preponderància de l'acció en detriment de la receptivitat. L'estrès forma part del parany a desarticular.

Sanar el principi femení no afecta només les dones i és cosa més fàcil de dir que de fer. D'entrada, permetem-nos un espai per viure un procés que ens permeti revisar els models que ens han construït, reorientar les nostres vides, si així ho desitgem. Posar al dia les eleccions professionals, redreçar-nos en la nostra legitimitat, desenvolupar la nostra autoritat natural, alimentar-nos de la saviesa compartida: d'això tracta la nostra cita.

La metodologia és eminentment experiencial, conjuga pràctiques d'intel·ligència corporal, la paraula, la creativitat, alhora de manera profunda i lúdica. L'itinerari proposat ens sol·licitarà a diversos nivells: habitar el cos,

teixir una relació bondadosa amb una mateixa, repensar el posicionament en els diferents àmbits de la nostra vida, desenvolupar una qualitat comunicativa, atrevir-nos amb els somnis, afirmar-nos, intensificar la motivació i la determinació per avançar en la nostra alegria de viure.

Anna Maria Vidal

<http://www.cvpc.ch/formation-continue/femmes-multipliatrices.html>

Ana María Vidal Fernández

+41 (0)764 470 937

amaria@amariavidal.com

www.amariavidal.com